

Sosiaalivaliokunnan mietintö n:o 33 hallituksen esityksen johdosta laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunta on 8 päivänä lokakuuta 1982 lähettänyt sosiaalivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 178.

Samassa tarkoituksessa eduskunta on 26 päivänä helmikuuta 1982 lähettänyt valiokuntaan ed. Hyrynkankaan ym. lakialoitteen n:o 86 laiksi sairausvakuutuslain 23 §:n muuttamisesta, ed. Joutsenlahden ym. samannimisen lakialoitteen n:o 88 ja ed. Stenius-Kaukosen ym. samannimisen lakialoitteen n:o 110, sekä 15 päivänä lokakuuta 1982 ed. Linnan lakialoitteen n:o 136 laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta, ed. Sillantausten ym. samannimisen lakialoitteen n:o 137 ja ed. Muroman ym. samannimisen lakialoitteen n:o 138.

Tässä yhteydessä valiokunta on päättänyt ottaa myös käsiteltäväksi eduskunnan 12 päivänä kesäkuuta 1979 valiokuntaan lähettämän ed. Mattssonin ym. toivomusaloitteen n:o 1358 (1979 vp.) sairausvakuutuksen omavastuuosuuksien poistamisesta.

Asian johdosta ovat olleet kuultavina hallussihteeri Marja-Liisa Hiiva ja ylitarkastaja Kari Välimäki sosiaali- ja terveysministeriöstä, budjettisihteeri Pertti Tuhkanen valtiovarainministeriöstä, osastopäällikkö Mauno Saalasti, osastopäällikkö Olavi Suihko ja toimistopäällikkö Hannu Häyry kansaneläkelaitoksesta, lainopillinen sihteeri Antero Jaakkola Suomen Kaupunkiliitosta, toimistopäällikkö Aulis Vintturi Suomen Kunnallisliton ja Finlands svenska kommunförbundin edustajana, toimitsija Kaija Kallinen Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöstä, varatuomari Mikko Hurmalainen Suomen Työnantajain Keskusliitosta, sosiaalsihteeri Veikko Simpanen Suomen Teknisten Toimihenkilöjärjestöjen Keskusliitosta, tutkimussihteeri Martti Luukko Toimihenkilö- ja Virkamiesjärjestöjen Keskusliitosta, tutkimuspäällikkö Jaako Kähönen Akava ry:stä, filosofian kandidaatti Veikko Savela Liiketyönantajain Keskusliitosta ja osastopäällikkö Tauno Jouhtimäki Maataloustuottajain Keskusjärjestöstä. Käsiteltyään asian valiokunta esittää seuraavaa.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan sairaus-

vakuutuksen menojen kasvun hidastamiseksi tarkistettaviksi sairausvakuutuslain mukaisen päivä- ja äitiysrahan tasoa ja vakuutetun itsensä suoritettavaa osuutta tutkimus-, hoito-, lääke- ja matkakustannuksista. Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi valtion osuutta päivä- ja äitiysrahoista ja kumottavaksi säännökset, joiden mukaan kansaneläkelaitos suorittaa kunnille korvausta terveyskeskuksen toimesta annetun sairaanhoidon kustannuksista lukuunottamatta sairaankuljetuksen korvaamista koskevia säännöksiä. Lakiin ehdotetaan otettavaksi myös säännökset, joiden mukaan kansaneläkelaitoksen tehtävänä olisi erillisen määrärahan puitteissa tukea sairaan lapsen hoitoa ja kuntoutusta valtioneuvoston päätöksen mukaisesti. Esitys liittyy valtion tulo- ja menoarvioesitykseen vuodelle 1983.

Lakialoitteessa n:o 86 ehdotetaan sairausvakuutuslain 23 §:ää muutettavaksi siten, että äitiysrahaa suoritettaisiin nykyisen 258 arkipäivän sijasta 336 arkipäivältä.

Lakialoitteessa n:o 88 ehdotetaan sairausvakuutuslain 23 §:ää muutettavaksi siten, että äitiyspäivärahaa suoritettaisiin 300 arkipäivältä.

Lakialoitteessa n:o 110 ehdotetaan sairausvakuutuslain 23 §:ää muutettavaksi siten, että äitiysrahaa suoritettaisiin 336 arkipäivältä.

Lakialoitteessa n:o 136 ehdotetaan sairausvakuutuslain 16 §:ää muutettavaksi siten, että vähimmäispäiväraha olisi 50 markkaa päivältä.

Lakialoitteessa n:o 137 ehdotetaan sairausvakuutuslain 16 § jätettäväksi nykyiseen muotoon, jolloin päivärahaa ei alennettaisi yli 72 000 markan vuositulon osalta.

Lakialoitteessa n:o 138 ehdotetaan sairausvakuutuslain 16 §:ää tarkistettavaksi siten, että vähimmäispäiväraha korotettaisiin 50 markkaan ja lain 23 §:ää muutettavaksi siten, että äitiysrahaa suoritettaisiin 312 arkipäivältä.

Toivomusaloitteessa n:o 1358 (1979 vp.) ehdotetaan, että hallitus ryhtyisi kiireellisesti toimenpiteisiin sairausvakuutuslain muuttamiseksi siten, että sairauskustannusten omavastuusosuudet poistetaan.

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä valiokunta pitää lakiehdotusta tarkoituksenmukaisena, minkä vuoksi valiokunta on asettanut pääosin lakiehdotuksen hyväksymisen kannalle. Valiokunta ehdottaa kuitenkin lakiehdotuksen 9 §:n säännöstä muutettavaksi siten, että vakuutetun omavastuuosuus lääkärin määräämistä lääkkeistä olisi ostokertaa kohti 15 markkaa hallituksen esittämän 17 markan sijasta. Niin ikään valiokunta ehdottaa lakiehdotuksen voimaantulo- ja soveltamissäännöksen 1 momenttia muutettavaksi siten, että päivärahan määrätymisperusteisiin ehdotettua tuloajaa sovellettaisiin vasta maaliskuun 1983 alusta lukien. Valiokunnan ehdottamat muutokset lisäävät valtion osuutta sairausvakuutusmenoihin 18 miljoonalla markalla vuonna 1983.

Lakialoitteisiin sisältyvät lakiehdotukset ja toivomusaloitteet valiokunta ehdottaa hylättäviksi.

Sosiaalivaliokunta pitää arveluttavana kehitystä, jossa sosiaaliturvan tasoon puututaan suhdannepoliittisilla perusteilla. Sairaus- ja äitiyspäivärahan määriin puuttuminen ehdotetulla tavalla antaa epäohdonmukaisen kuvan harjoitetusta sosiaalipolitiikasta ja vähentää kansalaisten luottamusta sosiaaliturvaamme. Lisäksi tuloajojen asettaminen päivärahojen määrätymisperusteisiin on omiaan johtamaan vapaaehtois-

ten lisäturvajärjestelmien syntymiseen. Lääkekorvausten omavastuuosuuksien korottaminen kohdistuu raskaimpana keskimääräistä huomattavasti enemmän lääkkeitä käyttävään vanhuusikäiseen väestönosaan. Tällainen kehitys on sosiaalivaliokunnan mielestä erittäin valitettavaa.

Terveyskeskusten toimesta annetun sairaanhoidon kustannuksiin tulevien korvausten poistaminen merkitsee vuosittain yli 100 miljoonan markan menojen lisäystä kunnille. Yhdessä viime vuosina tehtyjen samansuuntaisten ratkaisujen ja eduskunnassa käsiteltävänä olevien lakiehdotusten kanssa vastaavanlaiset muutokset merkitsevät kunnallistalouden raskitusten huomattavaa lisääntymistä. Sosiaalivaliokunta kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen, ettei jo toteutettujen ja valmisteilla olevien tähän suuntaan vaikuttavien ratkaisujen yhteisvaikutuksia kunnallistalouteen ole selvitetty. Valiokunnan mielestä kuntien ja valtion välistä kustannusten jakoa ei tulisi muuttaa kunnallistaloudelle epäedulliseen suuntaan.

Edellä olevan perusteella sosiaalivaliokunta kunnioittaen ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 8 §:n 1 momentti, 9 §, 10 §:n 1 momentti, 16 §, 23 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti ja 9 § 22 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1979/78), 10 §:n 1 momentti 30 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (1087/77), 16 §, 23 §:n 2 momentti ja 59 §:n 2 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä

lisätään lakiin uusi 76 b § seuraavasti:

8 §

(Kuten hallituksen esityksessä.)

9 §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuista lääkkeistä korvataan puolet 15 markkaa ylittävältä osalta kutakin ostokertaa kohti. Vaikeaa ja pitkäaikaista sairautta varten tarvittavat välttämättömät lääkkeet korvataan kuitenkin kokonaan siinä laajuudessa kuin valtioneuvoston päätöksellä määrätään. Asetuksella

säädetään, mitä on pidettävä vaikeana ja pitkäaikaisena sairautena.

10, 16, 23, 59 ja 76 b §

(Kuten hallituksen esityksessä.)

Voimaantulo- ja soveltamissäännös

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983 *kuitenkin niin, että lain 16 §:n 1 momentin säännöstä sovelletaan vasta 1 päivästä maaliskuuta 1983 lukien.*

(2—6 mom. kuten hallituksen esityksessä.)

Samalla valiokunta ehdottaa,

että lakialoitteisiin n:o:t 86, 88, 110, 136, 137 ja 138 sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

Lopuksi valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloite n:o 1358 (1979 vp.) hylättäisiin.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1982

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja M. Puhakka, varapuheenjohtaja Kauppi ja jäsenet Alppi, Halonen, Hyrynkangas, Joutsenlahti, Juntumaa,

Mikkola, Paasio, Pesola, Pokka, Raudaskoski, Saarikoski, Savolainen, Stenius-Kaukonen ja Zilliacus sekä varajäsen Raudasoja.

Vastalauseita

I

Kokoomus esitti tulo- ja varallisuusverolain muutoksia vuodelle 1983 käsiteltäessä sairauskulujen verovähennysoikeutta sen huomattavan jälkeensä jääneisyyden vuoksi korotettavaksi. Tätä esitystä eduskunta ei hyväksynyt. Sen vuoksi katsomme, ettei nyt ehdotettuja, vakuutetun itsensä maksettavia tutkimus-, hoito-, lääke- ja matkakustannusten omavastuuosuuksiakaan tulisi korottaa. On kohtuutonta vakuutettuja kohduttaa, että sairauskulujen verovähennysoikeuden markkamäärä on pysynyt vuosikautia samansuuruisena ja kuitenkin sairaudesta aiheutuvia maksuja korotettaisiin jopa 50—60 %:lla, kuten nyt esitetään. Lääkemenojen korvausperusteiden kokonaisuudistus on myös käynnissä. Tässä työssä on edetty melko pitkälle, joten tänäkään vuoksi ei ole perusteltua nyt muuttaa omavastuuosuuksia. Korotus aiheuttaisi lisätyötä uusine markkamäärineen apteekkeille ja sairausvakuutustoimistoille ja todennäköisesti jonkin ajan kuluttua jälleen tulisi muutoksia. Byrokratia lisääntyisi varsinkin kun sairausvakuutuskorvauksia voidaan hakea takautuvastikin puolen vuoden ajalta. Edellä mainitun perusteella esitämme, ettei ehdotettuja sairausvakuutuslain muutoksia omavastuuosuuksien korottamiseksi hyväksyttäisi, vaan omavastuuosuuksien korottamiseksi hyväksyttäisi, vaan omavastuuosuudet pysytettäisiin ennallaan.

Vuoden 1981 tulopoliittisen ratkaisun pohjalta eduskunnassa säädettiin äitiysrahan määräksi vuodesta 1982 lukien 80 prosenttia työtulosta sadalta ensimmäiseltä arkipäivältä ja sen jälkeiseltä ajalta eli 158 arkipäivältä 70 prosenttia työtulosta. Samassa yhteydessä säädettiin, että äitiysrahaa nostetaan 70 prosentista 80 prosenttiin työtulosta 1.4.1983 lukien koko äitiysloma-ajalta eli 258 arkipäivältä.

Hyväksyttävää ei ole, että hallitus ensin myötävaikuttaa voimakkaasti tulopoliittisen ratkaisun syntyyn ja sisältöön ja rikkoo sitä puolitoista vuotta myöhemmin. Kokoomuksen mielestä sopimuksista on pidettävä kiinni, koska se on välttämätön ehto myös tulevien vuosien sopimusten onnistumiselle. Kokoomuksessa ei myöskään ymmärretä sitä, että rahoituslaskelmat ovat voineet heittää siinä määrin kuin nyt jälleen kerran on tapahtunut.

Syntyvyyden lisäämisen ja perheiden tukemista ajavan perhepolitiikan tärkeyden vuoksi ei sairaus- ja äitiyspäivärahoja tulisi alentaa. Maamme väestön iäkrakenteen muuttuessa yhä vanhusvoittoisemmaksi tulisi kaikin tavoin tukea syntyvyyden lisäämistä.

Päivärahojen leikkaus loisi jälleen uuden väliinputoajien ryhmän. Enemmän ansaitseviin henkilöihin sovelletaan jyrkästi nousevaa vero-

asteikko. Toisaalta he eivät ole oikeutettuja yhteiskunnan suomiin etuuksiin. Kuitenkin he maksavat yhtä suuren sairausvakuutusmaksun kuin tähänkin asti, mutta eivät ole oikeutettuja vastaavaan korvaukseen. Markkamäärään sidottu raja johtaa helposti myös samoihin epäkohtiin, joita soveltaen pyrittiin korjaamaan, ja myös vakuutusperiaatteen hylkäämiseen.

Yli 6 000 markkaa ansaitsevien tuloryhmään kuuluvat muiden muassa naiset, joilla on pitkä koulutus. Tämän vuoksi heillä usein on suuret opinto-, asunto- ja muut velat maksettavina ensimmäisten kymmenen työssäolovuoden aikana eli samaan aikaan kuin mihin lasten hankkiminen ajoittuisi. He eivät myöskään kuulu siihen väestönosaan, joka pääsisi nauttimaan yhteiskunnan suomista sosiaalisista eduista kuten esimerkiksi kunnallisesta päivähoitosta tai verohelpotuksista lasten kotona tapahtuvan hoidon kustannusten osalta.

Koko sosiaalipoliittista ajattelua maassamme vaivaa selkiyttämisen puute. Tämän vuoksi so-

siaalivakuutusjärjestelmässä vallitsee useita epäselvyyksiä mm. perhepoliittisten tukitoimien tarpeellisuudesta ja kohdentamisesta. Myöskään tästä syystä ei sairaus- ja äitiyspäivärahojen leikkauksiin ole nyt perusteltua ryhtyä.

Valtion osuutta päivä- ja äitiysrahoista ehdotetaan alennettavaksi 2 prosentilla. Lisäksi valtiolla on velvollisuus tarvittaessa lisäosuudella turvata sairausvakuutusrahaston maksuvalmius. Tämän syksyn kuluessa on ilmennyt, että sosiaaliturvan rahoituksessa joudutaan maksuvalmiuden huomattavan heikentymisen vuoksi joka tapauksessa turvautumaan valtion rahoitukseen. Sen vuoksi katsomme, ettei potentiaalista valtion osuutta päivä- ja äitiysrahoista tulisi tässä tilanteessa alentaa.

Edellä esitetyn perusteella ja lakialoitteeseen n:o 137 viitaten ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) (*poist.*) 23 §:n 2 momentti (*poist.*), sellaisena kuin *se on* (*poist.*) 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä

lisätään lakiin uusi 76 b § seuraavasti:

8—10 § ja 16 §
(*Poist.*)

23 §
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

59 §
(*Poist.*)

76 b §
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Voimaantulosäännös

(1—3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)

Lain 16 §:n 1 momentissa säädetty määrä 27,50 (*poist.*) vastaa vuodelle 1982 vahvistettua palkkaindeksilukua.

(5 mom. *poist.*)

(5 mom. kuten 6 mom. valiokunnan mietinnössä.)

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1982

Eeva Kauppi
Saara Mikkola

Helena Pesola
Helge Saarikoski

II

En voi yhtyä valiokunnan enemmistön kantaa hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymisestä.

Lakialoitteesta n:o 138 ilmenevillä perusteilla katson, että päivärahaa ei tule heikentää. Sitä vastoin alinta päivärahaa pitäisi korottaa ja päivärahan maksukautta pidentää.

Edellä sanotun perusteella ehdotan,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) (poist.), 16 §, 23 §:n 2 momentti, (poist.), sellaisina kuin ne ovat (poist.) 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä
lisätään lakiin uusi 76 b § seuraavasti:

8—10 §
(Poist.)

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäiväraha, 50 markkaa lisättynä 30 prosentilla vakuutetun verotuksessa, asetuksella säädettävänä kalenterivuotena todettujen työtulojen kolmasosasta, kuitenkin vähintään 80 prosenttia työtulojen kolmasosasta. Jollei vakuutetulla ole edellä mainittuna aikana ollut työtuloja, päivärahan määrä päivää kohden on vähimmäispäivärahan suuruinen.

Mitä työtulolla tarkoitetaan tätä lakia sovellettaessa, säädetään asetuksella.

23 §

Äitiysrahaa suoritetaan 212 arkipäivältä lapsen äidille ja 100 arkipäivältä joko äidille tai aikaisintaan 168 arkipäivän kuluttua äitiysraha-oikeuden alkamisesta äidin suostumuksella lapsen isälle, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa ja joka ei asu hänestä erillään välien rikkoutumisen vuoksi, kun isä on lapsen hoidon takia poissa ansiotyöstä tai muusta kodin ulkopuolella suoritettavasta työstä. Samoin edellytyksin voidaan äitiysrahaa suorittaa lapsen

isälle myös lapsen syntymän yhteydessä vähintään 6 ja enintään 12 arkipäivältä, jolloin äitiysrahan suorittamisaika lyhenee vastaavasti. Isälle suoritetaan äitiysrahaa siten kuin asetuksella säädetään. Isälle suoritettavan äitiysrahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 §:ssä tarkoitettu päiväraha. Ilmoitus äitiysrahan suorittamiseksi isälle samoin kuin ilmoitus työnantajalle isän jäämisestä pois ansiotyöstä edellä olevasta syystä sekä ilmoitus äitiysrahan suorittamiseen vaikuttavista muutoksista on tehtävä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

59 §
(Poist.)

76 b §
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)
(2 ja 3 mom. poist.)
Tämän lain 16 §:n 2 momentissa säädelty määrä 50 markkaa vastaa vuodelle 1983 vahvistettua palkkaindeksilukua.
(5 ja 6 mom. poist.)

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1982

Antero Juntumaa

III

Hallitus esittää sairausvakuutuksen omavastuuosuuksien korottamista tutkimus- ja hoitokulujen osalta 11 markasta 17 markkaan, lääkekulujen osalta 11 markasta 15 markkaan ja matkakulujen osalta 7,50 markasta 12 markkaan. 50 miljoonan markan lisärasitusta vakuutetuille merkitsevät korotukset kohdistuvat raskaimmin pienituloisten eläkeläisten ja lapsiperheiden harteille. Erityisen raskaaksi omavastuuosuuksien korotukset koituvat työkyvyttömyyseläkeläisille, joita kansaneläkkeiden verolepanon ja kunnallisverotuksen invalidivähennyksen poistamisen myötä uhkaa käteenjäävän eläkkeen pieneneminen jopa useilla sadoilla markkoilla kuukaudessa. Esitys ei edistä kehitystä terveydenhuollon maksuttomuuden suuntaan. Näistä syistä en voi hyväksyä sairausvakuutuksen omavastuuosuuksien korotuksia.

Samanaikaisesti kun hallitus ehdottaa työnantajille 850 miljoonan markan helpotusta sairausvakuutusmaksuissa, se ehdottaa sairausvakuutuksen menojen kasvun hidastamiseksi, että äitiysrahan alennusta 80 %:sta 70 %:iin 100

arkipäivän jälkeiseltä ajalta jatkettaisiin vuoden 1983 loppuun asti. Tämä on vastoin eduskunnan tahtoa. Sove-lakien käsittelyn yhteydessä eduskunta ei hyväksynyt hallituksen esittämää porrastusta äitiysrahan tasossa, vaan päätti, että 1.4.1983 alkaen äitiysrahaa maksetaan koko päivärahakauden ajan 80 prosentin suuruisena. Hallituksen lapsiperheiden asemaa heikentävää naisten tasa-arvoa loukkaavaa esitystä ei voi hyväksyä.

Sairausvakuutuksen korvausten poistaminen terveyskeskuksilta merkitsee kunnille 102 miljoonan markan menetystä. Tämä aiheuttaa huomattavia vaikeuksia köyhien kuntien taloudelle. Siksi terveyskeskuskorvaukset tulee säilyttää ja sairausvakuutusrahaston vajeen supistamiseksi pysyttää valtionosuus päivä- ja äitiysrahoista 15 prosentissa.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) (*poist.*) 16 § ja 23 §:n 2 momentti (*poist.*), sellaisina kuin ne ovat (*poist.*) 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä
lisätään lakiin uusi 76 b § seuraavasti:

8—10 §
 (*Poist.*)

16 ja 23 §
 (Kuten valiokunnan mietinnössä.)

59 §
 (*Poist.*)

76 b §
 (Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Voimaantulosäännös

(1 ja 2 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)

(3 mom. *poist.*)

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnön 4 mom.)

(5 mom. *poist.*)

Tällä lailla kumotaan sairausvakuutuslain muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (471/81) voimaantulosäännöksen 1 (*poist.*) momentti.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1982

Marjatta Stenius-Kaukonen

IV

SMP on sitä mieltä, että äitiys- ja sairauspäivärahan tulee olla kaikille samansuuruinen eli 60 markkaa ja äitiyspäivärahaa pitäisi maksaa vähintään kahden vuoden ajalta. Myöskään SMP ei voi hyväksyä valtionosuuksien alentamista päivärahojen maksamiseen eikä myöskään sairausvakuutettujen omavastuuosuuksien nosta-

mista tutkimus-, hoito-, lääke- ja matkakustannusten osalta.

Edellä olevan perusteella ehdotan kunnioittaen,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) (poist.)
16 § ja 23 §:n 2 momentti (poist.), sellaisina kuin ne ovat (poist.) 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetussa laissa (471/81), sekä
lisätään lakiin uusi 76 b seuraavasti:

8—10 §
(Poist.)

16 §

Päivärahan määrä päivää kohden on 60 markkaa. (Poist.)
(2 mom. poist.)

23 §

Äitiysrahaa suoritetaan 300 arkipäivältä lapsen äidille ja 100 arkipäivältä joko äidille tai aikaisintaan 100 arkipäivän kuluttua äitiysraha-oikeuden alkamisesta äidin suostumuksella lapsen isälle, joka on avioliitossa lapsen äidin kanssa ja joka ei asu hänestä erillään välten rikkoutumisen vuoksi, kun isä on lapsen hoidon takia poissa ansiotyöstä tai muusta kodin ulkopuolella suoritettavasta työstä. Samoin edellytyksin voidaan äitiysrahaa suorittaa lapsen isälle myös lapsen syntymän yhteydessä vähintään 6 ja enintään 12 arkipäivältä, jolloin äitiysrahan suorittamisaika lyhenee vastaavasti. Isälle suoritetaan äitiysrahaa siten kuin asetuksella säädetään. Isälle suoritettavan

äitiysrahan määrä päivää kohti on yhtä suuri kuin 16 §:ssä tarkoitettu päiväraha. Ilmoitus äitiysrahan suorittamiseksi isälle samoin kuin ilmoitus työnantajalle isän jäämisestä pois ansiotyöstä edellä olevasta syystä sekä ilmoitus äitiysrahan suorittamiseen vaikuttavista muutoksista on tehtävä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

59 §
(Poist.)

76 b §
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Voimaantulosäännös
(1 ja 2 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)

(3 mom. poist.)

Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädetty määrä 60 markkaa vastaa vuodelle 1982 (poist.) vahvistettua palkkaindeksilukua.

(5 ja 6 mom. poist.)

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1982

Anssi Joutsenlahti

